

си почина? Разумѣва сѫ сърдце-
то мы днесъ за днесъ като сѫ
намира въ едно кжрваво сѫс-
тояніе и тѣжко и горко на оныи
брате Бѣлгары, които мыслѣть,
че азъ толко за единъ инте-
ресъ съмъ сѫ преселиль или
подобрѣ като человѣкъ отъ
нуждж съмъ дошелъ въ Россія.
Но азъ сѣкога съмъ былъ Бѣл-
гариинъ и вѣчно ще си останѫ
Бѣлгариинъ. Азъ чувствуvalъ
съмъ и сѣкога ще чувствуамъ
това, кое то трѣбува секій единъ
отъ насъ да чувствова.

Въ писмо-то си пишишь: трѣ-
бува ли да сидимъ съ сгjрна-
ти ржцѣ въ тія размирны врѣ-
мена? Е, брате, като ми каз-
вашъ тоя въпросъ да ты отвѣ-
ти противното.—Ный трѣбува
да изритаме дѣтински-тѣ пеле-